

L. dz. 29/22

Lublin, dnia 3 marca 2022 r.

**Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego
przy Sądzie Okręgowym w Lublinie
ul. Krakowskie Przedmieście 43
20-076 Lublin**

Wniosek o podjęcie czynności w postępowaniu dyscyplinarnym

Na podstawie art. 114 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych, wnoszę o podjęcie czynności w postępowaniu dyscyplinarnym w związku z udaremnieniem przez trójkę sędziów z Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

- SSR Doroty Saczewy,
- SSR Andrzeja Skubisa,
- SSR Anny Stachurskiej,

postępowania sądowego o sygnaturze II W 1438/20, które tylko i wyłącznie z ich winy zostało umorzone z powodu przedawnienia, a sprawca czynu uniknął kary.

Jakkolwiek ocena co do tego, w jakim stopniu każdy z w/w sędziów przyczynił się powstania przedmiotowej nieprawidłowości może być różna, to jednak już samą nieprawidłowość należy obiektywnie uznać za poważną i determinującą odpowiedzialność dyscyplinarną.

Należy rozpatrzyć odpowiedzialność:

I. SSR Doroty Saczewy, która jako Przewodnicząca II Wydziału Karnego w Sądzie Rejonowym Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku dopuściła się czynu mogącego uniemożliwić lub istotnie utrudnić funkcjonowanie organu wymiaru sprawiedliwości, stanowiącego naruszenie art. 107 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych w zw. z § 57 ust. 1 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 2015 r. - Regulamin urzędowania sądów powszechnych w zw. z 80 ust 1 pkt 6 oraz § 307 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2019 r. - Regulamin urzędowania sądów powszechnych – poprzez:

- niepodjęcie w terminie od 15 października do 12 listopada 2020 r. czynności związanych z wydaniem zarządzenia o wszczęciu postępowania wykroczeniowego o sygnaturze II W 1438/20 i tym samym doprowadzenie do jego umorzenia z powodu przedawnienia;

- niewywiązanie się z obowiązku kontroli postępowań w przedmiocie ich przewlekłości;

II. SSR Andrzeja Skubisa, który działając jako Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku dopuścił się oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa poprzez naruszenie art. 107 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych, przez to, że

- nie przekazał w terminie od 15 października do 12 listopada 2020 r. wniosku o ukaranie złożonego przez oskarżyciela subsydiarnego w sprawie o sygnaturze II W 1438/20 Prezesowi Sądu Rejonowego lub upoważnionemu przez Prezesa sędziemu w celu podjęcia przez niego decyzji o wszczęciu postępowania wykroczeniowego;
- przekazał w/w wnioski do rozpoznania organowi niewłaściwemu, tj. wyznaczonemu składowi sądu, a nie prezesowi sądu lub sędziemu upoważnionemu przez prezesa sądu;
- nieprawidłowo określił w zarządzeniu z dnia 27 października 2020 r. termin przedawnienia sprawy – wskazując, że sprawa przedawniła się już w dniu 18 września 2020 r., gdy tymczasem sprawa mogła się przedawnić dopiero w dniu 12 listopada 2020 r.;
- bezprawnie nakazał – ograniczając niezawisłość sędziowską - w powyższym zarządzeniu wyznaczonemu sędziemu wydanie postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania z powodu przedawnienia, chociaż sprawa nie uległa jeszcze przedawnieniu i przedawniała się dopiero w dniu 12 listopada 2020 r.;

III. SSS Stachurska dopuściła się oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa poprzez naruszenie art. 107 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych poprzez to, że będąc referentem w sprawie II W 1438/20 nie podjęła w terminie od dnia 27 października do 12 listopada 2020 r. żadnych działań zmierzających do wszczęcia postępowania – beczynnie czekając aż do 5 marca 2021 r. z wydaniem jakiegokolwiek orzeczenia.

Powyżej wskazane osoby – poprzez swoje bezprawne działania lub bezprawne zaniechania:

- udaremniły pociągnięcie do odpowiedzialności wykroczeniowej sprawcę kolizji drogowej Jerzego M.,
- udaremniły pokrzywdzonej możliwość ubiegania się o zasądzenie od obwinionego na jej rzecz nawiazki bądź środka karnego w postaci naprawienia szkody;
- naruszyły w sposób istotny dobro Wymiaru Sprawiedliwości;
- podważyły zaufanie obywateli do Wymiaru Sprawiedliwości.

U z a s a d n i e n i e

W dniu 28 września 2020 r. na Biuro Podawcze Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku wpłynął wniosek o ukaranie przeciwko Jerzemu M. obwinionemu o to, że w dniu 18 września 2019 r. popełnił czyn polegający na sprawstwie kolizji drogowej. Wniosek ten pochodził od Anny G., która korzystała z uprawnień oskarżyciela subsydiarnego.

Następnego dnia po wpłynięciu wniosku o ukaranie sędziego Andrzej Skubis – działając jako Zastępca Przewodniczącego Wydziału – skierował wezwanie do Komendy Miejskiej Policji o nadesłanie akt czynności wyjaśniających, które przeprowadzone zostały na skutek zawiadomienia złożonego przez pokrzywdzoną Annę G. Ta decyzja sędziego była prawidłowa i wynikała z dyspozycji art. 57 § 5 k.p.w.

Lubelska Policja – po otrzymaniu powyższego wezwania – była zobligowana do nadesłania do Sądu żądanych materiałów w terminie 7 dni lub – alternatywnie – do wniesienia własnego (publicznego) wniosku o ukaranie w terminie 14 dni. Policja własnego wniosku nie skierowała. Nie zachowała też ustawowego 7 dniowego terminu na przekazanie akt. Akta te zostały przesłane do Sądu dopiero w dniu 14 października 2019 r. Koniec końców dokumenty te znalazły się na biurku sędziego Andrzeja Skubisa w dniu 15 października 2020 r.

Po wpłynięciu przedmiotowych akt czynności wyjaśniających Prezes Sądu Rejonowego Lublin-Wschód lub działający z jego upoważnienia Przewodniczący II Wydziału Karnego zobowiązany był wydać zarządzenie o wszczęciu postępowania sądowego przeciwko Jerzemu M., gdyż wniosek o ukaranie sporządzony przez pokrzywdzoną Annę G. spełniał wszystkie wymogi formalne oraz wskazywał faktyczne podstawy obwinienia w postaci załączonej dokumentacji fotograficznej, załączonych zeznań naocznych świadków oraz jasno sformułowanych wniosków dowodowych.

Takie zarządzenie o wszczęciu postępowania nie zostało jednak wydane. Zamiast tego sędzia Andrzej Skubis w dniu 27 października 2020 r. wydał dziwne i niezrozumiałe zarządzenie, w którym przekazał sprawę do losowego wyznaczenia sędziego referenta oraz zobowiązał tegoż referenta do wydania postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania z powodu przedawnienia. Bezsens wydanego zarządzenia wynika z następujących faktów:

- w dniu, w którym sędzia Andrzej Skubis wydał przedmiotowe zarządzenie, tj. 27 października 2020 r., sprawa nie uległa jeszcze przedawnieniu. Termin przedawnienia upływał bowiem w dniu 12 listopada 2020 r.
- kierowanie sprawy do losowego wyznaczenia sędziego referenta było nieuprawnione, gdyż decyzje o wszczęciu lub odmowie wszczęcia postępowania podejmuje prezes sądu, a nie sąd. Akta sprawy powinny były zostać przedstawione Prezesowi Sądu lub Przewodniczącemu Wydziału. Wyznaczony sędzia (czyli skład sądu) nie jest bowiem

upoważniony do wszczynania postępowań. Sąd (skład sądu) upoważniony jest jedynie do podejmowani decyzji procesowych w toku postępowania. Tymczasem to postępowania nie zostało jeszcze wszczęte...

- Sędzia Andrzej Skubis nie był upoważniony do tego, aby dyktować wyznaczonemu do rozpatrzenia sprawy sędziemu jaką decyzję powinien on podjąć. A zatem polecenie wydane temuż sędziemu, aby ten odmówił wszczęcia postępowania, stanowi jaskrawy zamach na niezawisłość sędziowską.

W zarządzeniu tym wpisana została ponadto nieprawidłowa data przedawnienia postępowania.

Następnie w dniu 27 października 2020 r. sporządzony został raport z losowego przydziału w sprawie o sygnaturze II W 1438/20. Na skutek tego losowania wyznaczony został sędzia referent w osobie SSR Anny Stachurskiej. Sędzia Stachurska aż przez 5 miesięcy nie podejmowała żadnej decyzji w sprawie. Dopiero w dniu 5 marca 2021 wydała postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania z powodu przedawnienia. W tym momencie sprawa rzeczywiście była już przedawniona. Do jej przedawnienia doszło w dniu 12 listopada 2020 r. z powodu zaniechań trójki sędziów: Doroty Saczewy, Andrzeja Skubisa oraz Anny Stachurskiej.

Sprawa wykroczenia popełnionego przez Jerzego M. przedawniała się w dniu 12 listopada 2020 r., a nie w dniu 18 września 2020 r. – pomimo, iż Kodeks wykroczeń w art. 45 § 1 stanowi, iż „karalność przedawnienia ustaje, jeśli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym czasie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu”. A to dlatego, iż w marcu 2020 r. wydana została ustawa „kovidowa”, która zawiesiła bieg wszystkich terminów procesowych na okres 54 dni. O te 54 dni przedłużał się okres przedawnienia wszystkich spraw, które były w toku oraz tych spraw, które ulegały przedawnieniu. Dla czynu popełnionego w dniu 18 września 2019 r. termin ten należało określić na dzień 11 listopada 2020 r. Skoro jednak dzień ten był dniem ustawowo wolnym od pracy – okres przedawnienia wydłużył się o kolejny dzień.

W związku z powyższym wnoszę, jak w sentencji

Stowarzyszenie Prawo na Drodze
PREZES ZARZĄDU

Prof. zw. dr hab. Artur Męzglewski